

Datum van
inontvangstneming

:

28/05/2015

Zaak C-173/15

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

17 april 2015

Verwijzende rechter:

Finanzgericht Düsseldorf (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

1 april 2015

Verzoekende partij:

GE Healthcare GmbH

Verwerende partij:

Hauptzollamt Düsseldorf

[Or. 1]

FINANZGERICHT DÜSSELDORF

BESLUIT

In het geding tussen

GE Healthcare GmbH [OMISSIS] Solingen,

verzoekster,

[OMISSIS]

tegen

Hauptzollamt Düsseldorf [OMISSIS]

verweerder,

betreffende

invoerheffingen

heeft de vierde Senat [OMISSIS]

[OMISSIS]

op 1 april 2015 beslist als volgt:

De behandeling van de zaak wordt geschorst en aan het Hof van Justitie van de Europese Unie worden krachtens artikel 267 VWEU de volgende prejudiciële vragen gesteld:

- 1) Kunnen royalties en licentierechten, in de zin van artikel 32, lid 1, onder c), van verordening nr. (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 302, blz. 1; hierna: „verordening nr. 2913/92”), worden opgenomen in de douanewaarde, hoewel noch op het tijdstip waarop de overeenkomst is gesloten, noch op het voor het ontstaan van de douaneschuld relevante tijdstip **[Or. 2]**, dat in casu op basis van de artikelen 201, lid 2, en 214, lid 1, van deze verordening moet worden bepaald, niet vaststond dat licentierechten verschuldigd waren?
- 2) Indien de eerste vraag bevestigend moet worden beantwoord: kunnen royalties en licentierechten voor merken, in de zin van artikel 32, lid 1, onder c), van verordening nr. 2913/92, betrekking hebben op ingevoerde goederen, hoewel deze royalties en licentierechten ook zijn betaald voor diensten en voor het gebruik van het teken dat het hoofdbestanddeel van de naam van het concern uitmaakt?
- 3) Indien de tweede vraag bevestigend moet worden beantwoord: kunnen royalties en licentierechten voor merken, in de zin van artikel 32, lid 1, onder c), van verordening nr. 2913/92, een voorwaarde zijn voor de verkoop van de ingevoerde goederen voor uitvoer naar de Gemeenschap in de zin van artikel 32, lid 5, onder b), van de verordening nr. 2913/92, hoewel de betaling van deze royalties en licentierechten is verlangd van een met de verkoper en de koper verbonden onderneming en welke betaling ook is verricht?
- 4) Indien de derde vraag bevestigend moet worden beantwoord en ingeval de royalties en licentierechten – zoals in casu – deels betrekking hebben op de ingevoerde goederen en deels op diensten die na de invoer zijn verricht: dient dan te worden geoordeeld dat de passende, slechts aan de hand van objectieve en meetbare gegevens te verrichten toedeling, overeenkomstig artikel 158, lid 3, van verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 253, blz. 1; hierna: „verordening nr. 2454/93”), in samenhang gelezen met de in bijlage 23 van verordening

nr. 2454/93 opgenomen notitie voor de interpretatie op artikel 32, lid 2, van verordening nr. 2913/92, ertoe leidt dat enkel een volgens artikel 29 van verordening nr. 2913/92 bepaalde douanewaarde kan worden herzien, of kan in een situatie waarin geen douanewaarde volgens bedoeld artikel 29 kan worden vastgesteld, eveneens in geval van een met toepassing van artikel 31 van verordening nr. 2913/92 te bepalen douanewaarde worden overgegaan tot de toedeling waarin artikel 158, lid 3, van de verordening nr. 2454/93 voorziet, indien die kosten anders niet in aanmerking zouden worden genomen?

[OMISSIS]

[Or. 3]

Motivering:

I.

- 1 Partijen zijn het oneens over de douanewaarde van royalties en licentierechten die zijn betaald voor merken.
- 2 De onderneming GE Medical Systems Deutschland GmbH & Co. KG (hierna: „onderneming KG”) heeft met de onderneming Monogram Licensing International Inc. (hierna: „onderneming M”), een verbonden onderneming, een licentieovereenkomst op basis van een gestandaardiseerd contract gesloten. Vervolgens heeft de onderneming M de onderneming KG een te vergoeden, niet-exclusieve licentie verleend waarbij het deze laatste werd toegestaan om het merk van de groep te gebruiken met betrekking tot de vervaardigde en verkochte producten en voor de geleverde diensten, mits de gestelde kwaliteitsnormen strikt werden nageleefd (artikel II A.). Daarnaast heeft de onderneming M de onderneming KG een kosteloze, niet-exclusieve licentie verleend waarbij het deze laatste werd toegestaan om het merk dat op de door de onderneming KG gebruikte producten werd aangebracht, naar eigen inzicht te gebruiken voor tests, commerciële monsters, schroot of afval. Het is de onderneming KG tevens toegestaan om vrijelijk over de betrokken merkproducten te beschikken jegens een (tot hetzelfde concern behorende) onderneming, die de licentie mocht gebruiken onder soortgelijke voorwaarden als die welke in de overeenkomst waren geformuleerd (artikel II B.). De onderneming KG mocht het merk enkel gebruiken voor de producten en de diensten die met volledige naleving van de kwaliteitsnormen waren vervaardigd of geleverd. De onderneming M had dus een ruime bevoegdheid tot toezicht op deze voorschriften en kon bij inbreuk daarop de overeenkomst op korte termijn opzeggen (artikel III). De royalties en licentierechten die volgens artikel II A op 31 december van elk kalenderjaar waren verschuldigd, bedroegen 0,95 % van de jaaromzet van de onderneming KG voor het gebruik van het merk en 0,05 % van de jaaromzet van KG voor het gebruik van de naam GE (artikel VI A). Wat de berekening van het bedrag van de

royalties en de licentierechten betreft, regelde artikel VI met name hoe de onderneming KG informatie over de prijzen aan de onderneming M deed toekomen (artikel VI C.), alsook de wijze waarop de onderneming M die berekening kon verifiëren (artikel VI C.).

- 3 Het behoorde dan ook tot de vaste werkingspraktijk van de onderneming KG dat zij aan controles werd onderworpen met betrekking tot ingevoerde goederen, waarvoor volgens de voormelde overeenkomst geen royalties en licentierechten moesten worden betaald, waarbij die tests tot naleving van de voornoemde strenge gezondheidsnormen strekten. Aan de verkopers van de onderneming KG werden regelmatig demonstratiemonsters van de ingevoerde goederen ter beschikking gesteld [Or. 4]. Gelet op de constante technische ontwikkelingen dienden oude – irrelevant geworden – producten vaak te worden verwijderd. Dat was ook het geval voor het afval dat voortkwam uit de productie- en montageprocedé's. Van januari 2008 tot augustus 2011 vertegenwoordigde de van licentievergoedingen vrijgestelde verkoop aan andere ondernemingen van dezelfde groep ongeveer 20 % van de totale verkoop van de onderneming KG. Tegen op gestelde tijdstippen te verrichten betalingen van royalties en licentierechten zorgde deze laatste voor het onderhoud van de medische technische apparaten van haar klanten. Ook voor die verrichtingen werden ingevoerde goederen gebruikt en delen ervan in de apparatuur van de klanten ingebouwd. De onderneming KG betrok een groot gedeelte van haar inkomsten uit deze dienstverrichtingen.
- 4 Verweerder heeft met name bij een douanecontrole betreffende de periode van 1 oktober 2007 tot en met 31 december 2009 en waarover een rapport van 8 september 2010 is opgesteld, geconstateerd dat verzoekster van tot dezelfde groep behorende ondernemingen uit derde landen afkomstige goederen had verkregen, maar dat zij – volgens verweerder ten onrechte – geen royalties en licentierechten in de aangiften van de douanewaarden had opgenomen. Derhalve heeft verweerder op 30 september 2010 een heffingsbericht houdende invoerrechten vastgesteld, teneinde 14 985,09 EUR douanerechten na te vorderen, inzonderheid wegens de toepassing van hogere tarieven die op een andere tariefindeling waren gebaseerd.
- 5 Op 21 juli 2011 heeft de onderneming KG verweerder verzocht om terugbetaling van de door haar betaalde invoerrechten die haar bij het heffingsbericht van 30 september 2010 waren opgelegd.
- 6 Op 31 augustus 2011 is verzoekster als rechtsopvolger onder algemene titel in de plaats getreden van de onderneming KG.
- 7 Pas op 9 maart 2015 heeft verweerder het door verzoekster geformuleerde verzoek om terugbetaling afgewezen, op grond dat de in het heffingsbericht gehanteerde douanewaarden juist waren [OMISSIS] [nationaal procesrecht]

- 8 Verzoekster voert ter staving van haar verzoek om terugbetaling van de door haar krachtens het heffingsbericht van 30 september 2010 voor niet aangegeven royalties en licentierechten betaalde douanerechten de hierna volgende argumenten aan. **[Or. 5]**
- 9 Overeenkomstig artikel 32, lid 1, onder c), van verordening nr. 2913/92 dienden de royalties en licentierechten te worden uitgesloten van de berekening van de douanewaarde, aangezien de verrichte betalingen geen betrekking hadden op de ingevoerde goederen. Volgens verzoekster diende de onderneming KG de royalties en de licentierechten immers ook te betalen voor dienstverrichtingen zoals onderhoudswerken bij klanten, waarvoor zij een gedeelte van de ingevoerde goederen als onderdelen heeft gebruikt. Bovendien betrof een gedeelte van de door de onderneming KG betaalde royalties en licentierechten louter het gebruik van de naam GE.
- 10 De vergoedingen vormden evenmin een voorwaarde voor de verkoopovereenkomst. Volgens de licentieovereenkomst kon de onderneming KG de betrokken goederen immers op elk moment en naar eigen inzicht voor verschillende doeleinden gebruiken zonder dat royalties hoefden te worden betaald. Noch op het tijdstip waarop ten behoeve van haar de overeenkomst is gesloten, noch op het volgens de artikelen 201, lid 2, en 214, lid 1, van verordening nr. 2913/92 relevante tijdstip stond namelijk vast dat licentierechten waren verschuldigd. Evenmin was het bewezen dat de verkoper de goederen zonder betaling van een licentievergoeding niet aan dezelfde condities zou hebben verkocht.
- 11 Bijgevolg moet artikel 160 van verordening nr. 2454/93 volgens verzoekster aldus worden uitgelegd dat de onderneming M in haar hoedanigheid van een met de verkoper verbonden onderneming niet kan worden beschouwd als een derde aan wie de betalingen dienden te worden verricht.
- 12 Aangezien de royalties en de licentierechten deels betrekking hebben op diensten en het gebruik van de naam, kan volgens verzoekster, gelet op de bepalingen van artikel 158, lid 3, van verordening nr. 2454/93 en bijlage 23 bij deze verordening betreffende artikel 32, lid 2, van verordening nr. nr. 2913/92, geen opsplitsing worden verricht.
- 13 In andere lidstaten, inzonderheid in Groot-Brittannië, zou het douanebestuur ervan uitgaan dat de onderhavige licentieovereenkomst niet tot een verhoging van de douanewaarde met het bedrag van de royalties en licentierechten leidt. Aangezien in de volledige Europese Unie dezelfde conformiteitsregels op de leden van haar concern moeten worden toegepast, heeft verzoekster er bijzonder belang bij dat in de gehele Unie dezelfde procedure geldt.
- 14 Verzoekster verzoekt het Hof om:

nietigverklaring van het afwijzingsbesluit van 9 maart 2015, terugbetaling van de ingevolge het heffingsbericht tot oplegging van invoerrechten van 30 september 2010 betaalde douanerechten die te veel zijn geïnd doordat bij de vaststelling van de douanewaarde royalties en licentierechten in aanmerking zijn genomen, en verwijzing van verweerder in de kosten.

15 Verweerder verzoekt het Hof om:

verwerping van het beroep.

[Or. 6]

16 Volgens verweerder was het heffingsbericht tot oplegging van invoerrechten van 30 september 2010 gerechtvaardigd. Hij stelt dat de royalties en de licentierechten wel degelijk betrekking hadden op de ingevoerde goederen. Het merk werd nadien immers gebruikt bij de verkoop van de goederen.

17 Voor zover de royalties en de licentierechten betrekking hadden op de verstrekte diensten, ontbreekt het verband met de ingevoerde goederen, aangezien deze diensten na het relevante tijdstip zijn verricht. Derhalve moest worden overgegaan tot de gebruikelijke toedeling van de betaalde royalties en licentierechten tussen die welke relevant waren voor de berekening van de douanewaarde enerzijds, en de andere licentievergoedingen anderzijds, en dit uitsluitend aan de hand van objectieve en meetbare gegevens.

18 Het onderscheid tussen het merk en de naam is irrelevant voor de berekening van de douanewaarde. Wel van belang is de tegenprestatie die de onderneming KG voor de door haar betaalde licentievergoedingen ontving. Luidens de licentieovereenkomst was enkel het gebruik van het merk toegestaan.

19 De betaling van de licentievergoedingen vormde tevens een voorwaarde voor de verkooptransacties. Volgens verweerder bepaalde de tussen contractpartijen gesloten koopovereenkomst dat de betalingen van de licentievergoeding een deel vormde van de tegenprestatie waarmee de onderneming KG de beschikking over de goederen verkreeg, als licentiehoudster. De rechthebbende heeft de onderneming M belast met de toekenning van licenties en met het beheer van de betalingen die uit de uitvoering van de licentieovereenkomst voortvloeiden. De onderneming KG diende – als koper – de licentievergoeding niet aan de betrokken verkoper maar aan de onderneming M te betalen. Volgens artikel 160 van verordening nr. 2454/93 worden in dat geval de in artikel 157, lid 2, van deze verordening bedoelde voorwaarden geacht slechts vervuld te zijn indien de verkoper of een met deze verbonden persoon die betaling van de koper verlangt. Volgens het verslag dat bij de douanecontrole is opgesteld, waren alle leveranciers evenwel verbonden met de onderneming KG doordat zij tot dezelfde groep behoorden en is het dus als met de verkoper verbonden persoon dat de onderneming M betaling van de licentievergoeding van de onderneming KG heeft gevorderd.

- 20 Volgens verweerder moeten de royalties en licentierechten in aanmerking worden genomen om de douanewaarde te bepalen, zelfs indien deze op het relevante tijdstip nog niet waren verschuldigd.
- 21 De omstandigheid dat het volgens verzoekster is uitgesloten dat een toedeling volgens artikel 158, lid 3, van verordening nr. 2454/93 wordt verricht, impliceert niet dat deze bestanddelen niet in aanmerking moeten worden genomen om de douanewaarde te bepalen, maar leidt ertoe dat – aangezien de douanewaarde niet met toepassing van artikel 29 van verordening nr. 2913/92 kan worden vastgesteld – achtereenvolgens wordt nagegaan [via de methode van de artikelen 30 en 31 van deze verordening] welk criterium van toepassing is en waarbij de douanewaarde dient te worden vastgesteld met toepassing van het eerste punt dat die vaststelling mogelijk maakt. **[Or. 7]**

II.

- 22 Overeenkomstig artikel 32, lid 1, onder c) van verordening nr. 2913/92, juncto artikel 157, lid 1, van verordening nr. 2454/93, moet voor de vaststelling van de douanewaarde met toepassing van artikel 29 van verordening nr. 2913/92 de voor de ingevoerde goederen door de koper werkelijk betaalde of te betalen prijs worden verhoogd met de royalties en de licentierechten met betrekking tot de goederen waarvan de waarde dient te worden bepaald, die de koper, als voorwaarde voor de verkoop van deze goederen, hetzij direct, hetzij indirect moet betalen, voor zover deze royalties en licentierechten niet in de werkelijk betaalde of te betalen prijs zijn begrepen. Royalties en licentierechten zijn ook betalingen die worden verricht voor het gebruik van het merk in het kader van de verkoop voor de uitvoer van de ingevoerde goederen (artikel 157, lid 1, tweede streepje, van verordening nr. 2454/93).

Wanneer de douanewaarde van de ingevoerde goederen aan de hand van de bepalingen van artikel 29 van verordening nr. 2913/92 wordt vastgesteld, worden de door de koper verrichte betalingen ter verkrijging van het recht tot distributie of wederverkoop van de ingevoerde goederen enkel aan de werkelijk voor de ingevoerde goederen betaalde of te betalen prijs toegevoegd indien deze betalingen volgens de koopovereenkomst een voorwaarde zijn voor de verkoop van de ingevoerde goederen, overeenkomstig artikel 32, lid 5, onder b), van verordening nr. 2913/92, juncto artikel 157, lid 2, van verordening nr. 2454/93. Wanneer de koper een royalty of een licentierecht aan een derde betaalt, worden de in artikel 157, lid 2, van verordening nr. 2454/93 bedoelde voorwaarden geacht slechts vervuld te zijn indien de verkoper of een met deze verbonden persoon die betaling van de koper verlangt (artikel 160 van verordening nr. 2454/93).

Artikel 159 van verordening nr. 2454/93 bepaalt dat de royalty of het licentierecht betreffende het recht om van een fabrieks- of handelsmerk gebruik te maken slechts aan de voor het ingevoerde goed werkelijk betaalde of te betalen prijs wordt toegevoegd, indien:

- de royalty of het licentierecht betrekking heeft op goederen die in ongewijzigde staat zijn doorverkocht of die na de invoer slechts een eenvoudige behandeling hebben ondergaan;
- deze goederen onder de vóór of na de invoer aangebrachte merknaam, waarvoor de royalty of het licentierecht wordt betaald, in de handel worden gebracht, en
- het de koper niet vrijstaat dergelijke goederen bij andere, niet met de verkoper verbonden leveranciers aan te kopen.

Artikel 158, lid 3, van verordening nr. 2454/93 preciseert dat indien de royalties of licentierechten gedeeltelijk op de ingevoerde goederen en gedeeltelijk op andere ingrediënten of bestanddelen die aan de goederen na hun invoer worden toegevoegd of op verrichtingen of diensten na invoer betrekking hebben, deze slechts aan de hand van objectieve en meetbare gegevens, overeenkomstig [Or. 8] de in bijlage 23 opgenomen notitie voor de interpretatie op artikel 32, lid 2, van het Wetboek, worden toegedeeld.

- 23 Het is in die juridische context dat de hierboven vermelde vragen zijn voorgelegd.
- Eerste vraag
- 24 Noch bij het sluiten van de overeenkomst met de verkoper, noch bij het achteraf in het vrije verkeer brengen van de goederen stond vast dat royalties en licentierechten verschuldigd waren voor de door de onderneming KG ingevoerde goederen. De onderneming KG kon de goederen – zonder dat zij een vergoeding hoefde te betalen – naar eigen inzicht gebruiken, bijvoorbeeld voor tests en presentaties, als schroot of afval dan wel voor de verkoop aan andere ondernemingen die tot dezelfde groep behoorden en voor wie dezelfde regeling inzake licentierechten als voor verzoekster gold.
- 25 Voor zover de onderneming KG de ingevoerde goederen voor tests en presentaties dan wel als schroot of afval gebruikte, waren volgens de tussen partijen gesloten licentieovereenkomst geen royalties verschuldigd met betrekking tot die goederen, alleen al omdat dat die verrichtingen in de regel geen inkomsten opleveren.
- 26 Enkel voor de inkomsten die uit de verkoop aan ondernemingen van dezelfde groep voortkwamen, was eventueel een licentievergoeding verschuldigd, waarvan de onderneming M echter in de overeenkomst heeft afgezien.
- 27 Daarnaast heeft de onderneming KG, die één van de tot de groep behorende distributieondernemingen was, evenwel geregeld een vrij groot – en hoe dan ook niet verwaarloosbaar – deel van de ingevoerde goederen zonder licentievergoeding aan derden verkocht.
- 28 Behoudens andersluidende bepalingen in verordening nr. 2913/92 wordt de douaneschuld overeenkomstig artikel 201, lid 2, juncto artikel 214, lid 1, van deze

verordening vastgesteld op grond van de voor de betrokken goederen geldende heffingsgrondslagen op het tijdstip waarop de desbetreffende douaneschuld ontstaat, in casu op het tijdstip waarop de douaneaangifte in kwestie is aanvaard.

- 29 Bovendien bepaalt artikel 145, leden 2 en 3, van verordening nr. 2454/93 dat bepaalde contractuele garantieverplichtingen ook nadien kunnen worden uitgevoerd, mits een aantal aanvullende voorwaarden zijn vervuld. Dat geldt ook voor prijsaanpassingen die zijn overeengekomen vóór het relevante tijdstip maar pas nadat de goederen in het vrije verkeer zijn gebracht. **[Or. 9]**
- 30 Bijgevolg staat niets eraan in de weg dat licentierechten die volgens de vóór het relevante tijdstip gesloten overeenkomst a posteriori verschuldigd zijn, in aanmerking worden genomen voor het werkelijke bedrag ervan, ofwel bij wege van een boeking achteraf (artikel 220, lid 1, van verordening nr. 2913/92), ofwel via een terugbetaling (artikel 236 van deze verordening). Dat is de oplossing die de onderhavige rechterlijke instantie zou hanteren indien zij deze vraag zou moeten beantwoorden.

Tweede vraag

- 31 Volgens de licentieovereenkomst mocht de onderneming KG het merk enkel gebruiken voor waren en diensten. De royalties en licentierechten werden berekend volgens het reële gebruik van het merk en van de naam GE, als percentage van de omzet.
- 32 Verweerder ging er duidelijk van uit dat de licentievergoedingen betrekking hadden op de goederen die door de onderneming KG werden ingevoerd, aangezien het beschermde merk op deze goederen en hun verpakking werd aangebracht, ongeacht de vraag of deze goederen bestemd waren om te worden verkocht als zodanig, dan wel om te worden gebruikt als wisselstukken in het kader van onderhoudscontracten die waren gesloten met de klanten van de onderneming KG of van verzoekster.
- 33 Dat ook licentierechten zijn betaald voor onder het beschermde merk verstrekte diensten, kan hoogstens leiden tot een verdeling van de licentievergoedingen die waren verschuldigd voor de goederen enerzijds en voor de diensten anderzijds, maar daaruit mag geenszins worden afgeleid dat deze royalties geen enkel verband hielden met de goederen.
- 34 Het feit dat de berekening van de licentierechten in de licentieovereenkomst gedeeltelijk op het beschermde merk (0,95 % van de omzet) en gedeeltelijk op de naam GE (0,05 % van de omzet) was gebaseerd, heeft geen invloed op de douanewaarde, aangezien de licentieovereenkomst de onderneming KG enkel toestond om het licentiemerk te gebruiken.
- 35 Ook de bewoordingen van artikel 161, tweede alinea, van verordening nr. 2454/93 pleiten voor die aanpak. **[Or. 10]**

Derde vraag

- 36 Volgens artikel 32, lid 1, onder c), en lid 5, onder b), van verordening nr. 2913/92 dienen royalties en licentierechten alleen in de douanewaarde te worden opgenomen indien de koper deze hetzij direct, hetzij indirect moet betalen als voorwaarde voor de verkoop van de goederen waarvan de waarde moet worden bepaald.
- 37 Dat sprake is van een voorwaarde voor de verkoop moet worden aangenomen wanneer uit de algemene opzet van de bestaande contractuele betrekkingen tussen de verkoper en de koper, in casu de onderneming KG, duidelijk blijkt dat de royalties en de licentierechten voor de verkoper dermate belangrijk waren dat hij zonder de betaling daarvan de goederen niet of niet aan de overeengekomen contractuele voorwaarden zou hebben geleverd. De betaling van de licentievergoeding moet een bestanddeel van de tegenprestatie voor de verkrijging van de goederen zijn en moet bovendien worden gevorderd door de verkoper.
- 38 Dat geldt tevens wanneer de royalties en licentierechten niet door de verkoper maar door een derde worden betaald. Ook in dat geval moet het verzoek tot betaling door de derde minstens ook van de verkoper uitgaan. Pas dan kunnen de aanvullende voorwaarden van artikel 157, lid 2, van verordening nr. 2454/93 in aanmerking worden genomen.
- 39 De derde uitgave van de Verzameling van teksten inzake douanewaarde (ter beschikking op webpagina http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/customs/customs_duties/declared_goods/european/compendium_2007_nl.pdf) van het Comité douanewetboek, Afdeling douanewaarde, preciseert dienaangaande in punt 13 evenwel het volgende:
- „Wanneer goederen van een bepaalde persoon worden betrokken en aan een andere persoon een royalty of licentierecht moet worden betaald, kan deze betaling in bepaalde omstandigheden niettemin als een voorwaarde van de verkoop van de goederen worden beschouwd (zie artikel 160 van de toepassingsbepalingen). Er mag worden van uitgegaan dat de verkoper of een met hem verbonden persoon van de koper eist dat deze de betrokken betaling verricht. Dit is bij voorbeeld het geval wanneer, in een multinationale groep, goederen bij één lid van de groep worden gekocht en de royalties aan een ander lid van dezelfde groep moeten worden betaald. [...]”
- 40 Deze notitie wordt door de Duitse belastingadministratie aldus opgevat dat de door de koper te betalen royalties en licentierechten steeds in de douanewaarde moeten worden opgenomen wanneer de verkoper en de licentiegever verbonden personen zijn. Ingeval de betaling van de royalties en licentierechten wordt verlangd door een onderneming die aan zowel de verkoper als de koper is

gelieerd, vormt die betaling volgens **[Or. 11]** deze rechterlijke instantie hoe dan ook een voorwaarde voor de verkoop.

- 41 Deze vaststelling strookt eveneens met het advies nr. 1-1 van het Technisch Comité douanewaarde van de Werelddouaneorganisatie (WDO) in het kader van Wereldhandelsorganisatie (WHO).
- 42 De betrokken bevinding is evenmin in strijd met het gegeven dat de onderneming KG de ingevoerde goederen met vrijstelling van een licentievergoeding naar eigen inzicht mocht gebruiken. Enkel in geval van verkoop aan tot dezelfde groep behorende ondernemingen, die hunnerzijds op het gebied van royalties en licentierechten nochtans aan soortgelijke voorwaarden waren onderworpen, was de onderneming KG vrijgesteld van betaling van een licentievergoeding, doch alleen op voorwaarde dat bij de latere verkoop aan derden die geen deel uitmaakten van het concern of bij de verstrekking van diensten, de afnemers daarvan royalties en licentierechten betaalden.
- 43 Artikel 160 van verordening nr. 2454/93 bepaalt dat wanneer de koper een royalty of een licentierecht aan een derde betaalt, de in artikel 157, lid 2, bedoelde voorwaarden slechts worden geacht vervuld te zijn indien de verkoper of een met deze verbonden persoon die betaling van de koper verlangt.
- 44 In casu heeft de onderneming M, een persoon die met zowel de verkoper als de onderneming KG, die in de onderhavige zaak de verzoekende partij is, verbonden is (zie artikel 143, lid 1, onder d) tot en met g), van verordening nr. 2454/93), gevorderd dat royalties en licentierechten aan haar werden betaald.
- 45 Voor zover verzoekster betoogt dat uit de Duitse taalversie van deze bepaling voortvloeit dat de persoon die om betaling van de licentievergoeding verzoekt en de derde aan wie deze vergoeding moet worden betaald, niet een en dezelfde persoon kunnen zijn, moet worden benadrukt dat die stelling niet dwingend blijkt en niet kan worden verzoend met de Franse en de Engelse taalversie.

Vierde vraag

- 46 Het staat uitsluitend aan de onderhavige rechterlijke instantie om op basis van de van kracht zijnde procedureregels vast te stellen of objectieve en meetbare gegevens voorhanden zijn op basis waarvan de toedeling kan worden verricht waarin artikel 158, lid 3, van verordening nr. 2454/93 voorziet. Deze kwestie kan dus niet het voorwerp uitmaken van een prejudiciële verwijzing. **[Or. 12]**
- 47 Niettemin blijft twijfel bestaan over de vraag of enkel de douanewaarde in de zin van artikel 29 van verordening nr. 2913/92 kan worden gewijzigd dan wel of elke douanewaarde die is vastgesteld zonder dat royalties en licentierechten daarvoor in aanmerking zijn genomen, vatbaar is voor een herziening op basis van objectieve en meetbare gegevens in de zin van artikel 158, lid 3, van verordening nr. 2454/93. De onderhavige rechterlijke instantie is voorstander van de tweede

benadering, aangezien het gebruik van onvolledige gegevens, die beletten dat de douanewaarde conform artikel 29 van verordening nr. 2913/92 wordt vastgesteld, tot ongerechtvaardigde voordelen kan leiden.

[OMISSIS]